

Oponentský posudek na práci

Pacientovo subjektivní pojetí nemoci autorky Ivany Beňové

Volba tématu práce je aktuální. Subjektivnímu pojetí nemoci se ve zdravotnictví stále nedostává pozornosti, jaké by si zasloužilo. Pro posuzování subjektivního pojetí nemoci autorka zvolila nemocné s mnohočetným myelomem.

Celkově je práce napsána na 59 stranách, přibližně stejná část je věnována teoretické a empirické části. Výzkumný cíl a záměr je jasně formulován a konkrétně zaměřen na informování zdravotníků, pečujících a nemocné s mnohočetným myelomem. Struktura teoretické části práce je adekvátní záměru. Autorka v ní prokázala schopnost práce s literárními prameny a správné citování zdrojů.

Empirická část se opírá o jasně formulovaný cíl, tvořený šesti dílčími cíli. Vzorek velikosti (68 nemocných) odpovídá záměru bakalářské práce. Adekvátní použitou metodou je část standardizovaného dotazníku IPQ, doplněnou autorčinými otázkami. Za formální chybu považují, že v celku není metoda v práci uvedena ani v textu, ani v příloze. V kapitolách Výsledky a Diskuze se o ní dozvídáme při analýze jednotlivých položek, což je sice v pořádku, ale metodu v celku jako doklad to nenahrazuje. Způsob prezentování výsledků je jasný, srozumitelný a hlavně jsou výsledky zajímavé a inspirující. Autorka při interpretaci prokazuje vnímavost a citlivost k tématu a situaci vážně nemocných. V diskuzi a závěrech postrádám větší autorčin nadhled nad zkoumanou problematikou, širší a obsažnější diskuzi. Kapitoly Diskuze a Záměr jsou toho dokladem, až na malé výjimky se dotýkají opakovaně spíše analýzy problému než širší syntézy. Na druhé straně je analýza a odpovědi nemocných velmi zajímavá a pro zdravotníky přínosná. V tom spatřuji největší význam práce.

Práce s literárními prameny je na dobré úrovni, autorka se opírá o 14 citací, které jsou dobře zvoleny.

Přílohy tvoří Seznam tabulek a Seznam grafů. Už výše jsem vytkla chybějící formulář zadaného dotazníku.

V diskuzi u oponentury doporučuji zeptat se autorky znovu na interpretaci otázky č. 8, ze strany 40., týkající se ovlivnění emocí. I když ji autorka interpretuje správně, může být zavádějící nesprávným směrem. Podle mého názoru i skupina nemocných, která přiznává vliv nemoci na vlastní emoce je poměrně velká. Právě na tyto nemocné by se nikdy nemělo zapomenout a právě s nimi by se mělo intenzivně a individuálně psychoterapeuticky pracovat.

I přes zmíněné kritické připomínky považuji práci za zdařilou a citlivou pro důležitost a závažnost tématu. Autorka prokázala smysl pro vědeckou práci bakalářské úrovně.

Hodnocení práce: velmi dobře

V Hradci Králové, 10.5.2007

PhDr. Marie Rybářová
Ústav sociálního lékařství
Lékařská fakulta v Hradci Králové